JYVÄSKYLÄN ROCKSCENE 1960-LUVULTA 1980-LUVUN LOPPUUN

Jyväskylässä alettiin todella rokkamaan vuonna 1965, kun rautalankayhtye Miragesin laulaja Aarne Kaakkunen ehdotti kaupungin nuorisopalveluille ulkoilmakonserttien järjestämistä. Lounaispuistossa 28.5.1965 ja Harjun rinteessä 26.8.1965 järjestetyt suuret konsertit innoittivat jyväskyläläisnuorisoa vilkkaaseen bänditoimintaan. Keskisuomalaisyhteyistä B.J. Benny & The Steeples pääsi levyttämään vielä samana vuonna, vaikka tuolloin oli tuiki harvinaista, että pääkaupunkiseudun ulkopuolelta ponnistava rockbändi levytti. 1960-luvun bändien suuri osuus johtuu tässä sukupuussa siitä, että niiden kellariäänityksiä on julkaistu postuumisti.

1970-luvun lopussa klubitoiminta piristyi Jyväskylässä. Yliopiston ylioppilaskunta siirsi Seminaarinmäen kupeessa sijainneen Ilokivi-ravintolansa isompiin tiloihin ja uudesta Ilokivestä tuli hetkessä kaupungin rockväen suosikkikuppila. Se oli kaupungin ainoa varsinainen keikkapaikka. 1970-luvulla perustettiin myös Jyväskylän amatöörimuusikoiden yhdistys eli JAM. Sen toiminta hiipui 1980-luvulla ja 1989 perustettiin uusi yhdistys, Jyväskylän Elävän Musiikin Yhdistys eli Jelmu ry.
Yliopistokaupunkina Jyväskylä veti puoleensa paljon nuoria, joiden joukossa oli monta lahjakasta muusikkoa.

Omalla tavallaan on hämmentävää, että näistä "junan tuomista" syntyivät ainoat todella isot 80-luvun yhtyeet, SE ja Miljoonasade. SEn laulaja-lauluntekijä Yari on eräässä haastattelussa pohtinut asiaa niin, että Jyväskylässä oli kyllä paljon hyviä soittajia, mutta vähän varsinaisia muusikoita.
Tämä sukupuu kattaa Jyväskylän rockin ensiaskeleet ja nousun 1980-luvun loppuun. Mukana ovat kaikki ennen 1989 perustetut bändit, jotka ehtivät levyttää oman levyn ennen vuosikymmenen vaihtumista. 60-luvun bändeillä riittää kokoelmaraita. Muutama ei levyttänyt bändi on mukana, jotka olen kokenut tärkeäksi tarinan kannalta. Näillä kriteerillä valittujen bändien uraa seurataan niiden loppuun asti. 1990-luvulla aloittaneet bändit käsitellään joskus myöhemmin omassa sukupuussaan.

The Mirages oli Jyväskylän ensimmäisen kitarabändi, joka käytti välillä myös nimeä The Four Mirages. Yhtye aloitti rautalangalla nelikkona, mutta siirtyi Beatlesien läpimurron myötä melodiseen stemmapoppiin ja rhythm 'n' bluesiin. Tällöin mukaan tulivat myös laulajia, Aarne "Arnie" Kaakkunen ja hollantilainen Cees Wille, joka oli naimisissa jyväskyläläisen naisen kanssa. Tällöin yhtye muutti nimensä muotoon "laulusolisti & the Mirages".
Yhtyeen loppuvaiheessa mukaan liittyi kolmas kitaristi Urpo Helkovaara (kyllä vaan, se jääkiekkopomo!). The Miragesin huippuhetket olivat Renegadesien lämppääminen Keski-Suomen keikoilla ja esiintyminen TV:n nuortenohjelmassa. Yhtye teki kellariäänityksiä Tandbergin kelanauhurillaan. Näistä löytyy kahdeksan biisiä nelikkona ja seitsämän Cees Willen kanssa vuonna 1998 ilmestyneeltä kokoelmalta *Nights Of The Sixties – Pop-musiikin 1960-luku Jyväskylässä* (1998).

The Mirages (1962-1965)
Sakari Jousenkylä (kitara, laulu) · Kai Koponen (basso, laulu) · Pekka "Vando" Suvanto (rummut, laulu) · Veikko Nyberg (kitara, laulu)

The Steeples (1963-1965)
Urpo Helkovaara (kitara) · Kari Lennes (kitara) · Timo Nyrönen (basso) · Hannu Alanko (rummut) · Kari Ylönen (saksofoni, huilu) · Reino Rajahonka (laulu)

Perinteisen rautalankasoittimien lisäksi The Steeplesin arsenaaliin kuuluivat saxofoni ja huilu. Myöhemmin materiaali laajeni kevyempään poppiin, tyyliin Everly Brothers, The Platters ja Paul Anka. Yhtye voitti heti perustamisen jälkeen Jyväskylän Lyseon Luonnonnuuskijoiden järjestämässä konsertissa kaupungin kitarayhteyiden mestaruuden ja 1964 kitarayhteyiden Suomenmestaruuden Linnanmäellä. 31.5.1965 The Steeples voitti mestaruuden Suomen Television H-studiolla, omalla kappaleelle *Just Married*. Tuolloin kokoonpanoon lisätty urut, joita soitti Ari Oinonen. Yhtye esiintyi myös television Ohimennen- ohjelmassa.

Stonefaces kasvatti tasaisesti miehistystään. Kun taitavana ja arvostettuna kitaristina tunnettu Helkovaara liittyi yhtyeeseen, niin hän suorastaan ilmoitti yhtyeelle näiden olevan hänen uusi bändinsä. Tässä vaiheessa aiemmin kitarassa ollut Aarno Ylisela siirtyi urkuihin. Lisäksi Helkovaaran suosituksesta basistiksi vaihdettiin Sakari Jousenkylä. Yhtyeen tyyli alkoi lipua kohti tanssimusiikkia. Kuten moni muukin, myös Stonefaceskin teki kellariäänityksiä. Niistä kakkoskokoonpanolla tehdyt neljä biisiä löytyvät kokoelma-CD:ltä *Nights Of The Sixties – Pop-musiikin 1960-luku Jyväskylässä* (1998).

B.J. Benny & The Steeples (1965)
Benny Hermansson (laulu) · Kari Lennes (kitara) · Ari Oinonen (urut) · Jussi Kauppinen (basso) · Aarne Vesterinen (rummut) · Kari Ylönen (saksofoni, huilu)

Kun The Steeples voitti vuonna 1965 Linnanmäellä kitarayhteyiden Suomen mestaruuden, niin Helsingin reissulta yhtyeeseen liittyi Benny Hermansson. Benny oli aloittanut rock'n'rollin esittämisen jo 1950-luvulla, osallistunut Suomen Rock Kuninkuuskisojen karsintoihin 1959 ja esiintyi Rock kuninkuuskisojen 1961 finaalissa. Benny toimiessa laulusolistina yhtye pääsi tekemään Fontanalle single *Corrine Corrina / Hound Dog* vuonna 1965.

Stonefaces #1 (1964)
Pertti Valtonen (kitara, laulu) · Tapani Iltola (basso) · Jaakko Hakkarainen (rummut) · Risto Pernu (kitara)

Stonefaces #2 (1965)
Pertti Valtonen (laulu) · Tapani Iltola (basso) · Jaakko Hakkarainen (rummut) · Aarno Yliselä (kitara) · Markku Puranen (laulu)

The New Steeples (1965-1966)
Pekka "Vando" Suvanto (laulu) · Veikko "Veksa" Nyberg (kitara, laulu) · Ari Oinonen (urut) · Jussi Kauppinen (basso) · Aarne Vesterinen (rummut)

Kai Hyttinen

Alkuperäisen Steeplesin hajottua sen raunioille perustettiin The New Steeples. Tyylillisesti oltiin nyt siirrytty rhyhtm'n'blues -materiaaliin. Kari Ylönen soitti hetkittäin mukana saksofonia. Vaikka soittotaito oli parantunut, jäi suosio aiemmista yhtyeistä ja bändi hajosi. Tämäkin yhtye teki kellariäänityksiä ja niistä neljä löytyy kokoelma-CD:ltä *Nights Of The Sixties – Pop-musiikin 1960-luku Jyväskylässä* (1998).

Stonefaces #3 (1966)
Pertti Valtonen (laulu) · Urpo Helkovaara (kitara) · Sakari Jousenkylä (basso) · Jaakko Hakkarainen (rummut) · Aarno Yliselä (urut) · Markku Puranen (laulu)

Tetetermite aloitti viisimiehisenä. Urut tulivat mukaan vuonna 1965, kun Tero Ansio liittyi yhtyeeseen. Yhtye soitti englantilaista poppia laidasta laitaan, Beatlesiä, Rolling Stonesia, Themiä ja Moody Bluesia. Myös Tetetermiten kellariäänityksiä löytyy kolmen biisin verran kokoelmalta *Nights Of The Sixties – Pop-musiikin 1960-luku Jyväskylässä* (1998).

Tetetermite (1964-1968)
Rauno Julin (kitara, laulu) · Olli Serimaa (kitara) · Tero Ansio (urut) · Jarkko Mänttäri (basso) · Timo Ahonen (rummut) · Pekka Mustonen (laulu)

Tikkakoskelainen Traces harjoitteli Ilmavoimien Viestikoulun Esikunnan alakerrassa sekä Viestikoulun elokuvateatterissa, missä heidän ainoa julkaistu kappaleensakin (Doris Troy -cover *Just One Look*) äänitettiin vuonna 1967. Biisi julkaistiin *Nights Of The Sixties – Pop-musiikin 1960-luku Jyväskylässä* kokoelmalla vuonna 1998.

Silvery syntyi kun The New Steeplesin ja Stonefacesin hajottua näiden soittajat perustivat uuden kokoonpanon. Yhtye sai erinomaisen alun, sillä lähes ensimmäisen keikan nähnyt TV-ohjaaja Erkki Pohjanheimo otti yhtyeen Valmiina…Pyörii ohjelmaan. Yhtyeestä tuli vakioesiintyjä TV:ssä, kahden vuoden aikana esiintymisiä tuli lähes kymmenen.
Yhtye pääsi Ankin Aikakone - kiertueelle, jossa se esiintyi ruotsalaisen Baby Grandmothers - yhtyeen kanssa säestäen Anki Lindqvistin lisäksi Georg Dolivoa ja Ismo Sajakorpea. Yhtye hajosi syksyllä 1968 Nybergin, Jousenkylän ja Valtosen lähtiessä armeijaan. Yhtyeen kellariäänityksiä löytyy 11 biisin verran kokoelmalta *Nights Of The Sixties – Pop-musiikin 1960-luku Jyväskylässä* (1998).
Silvery teki comebackin 1990-lvun alussa ja julkaisi tällöin singlen *Taas Sataa* (1991) ja CD:n *Popparin Paluu* (1995), sekä yhdessä Ankin kanssa CD:n *Live At Peurunka Beat 2.8.2003* (2003).

Silvery (1966-1968)
Pekka "Vando" Suvanto (rummut, laulu) · Pertti Valtonen (laulu) · Veikko "Veksa" Nyberg (kitara, laulu) · Sakari Jousenkylä (basso, laulu) · Aarno Yliselä (urut, laulu)

Traces (1966-1968)
Pertti Hämäläinen (laulu) · Kari Valtonen (kitara, laulu) · Jarmo Vaintola (kitara, laulu) · Ave Hirvonen (basso) · Matti Teppo (rummut, laulu) · Kari Sourander (koskettimet, laulu)

Silvery II (1966-1968)
Pekka "Vando" Suvanto (rummut, laulu) · Rauno Julin (kitara, laulu) · Jussi Kauppinen (basso) · Aarno Yliselä (urut, laulu)

Alkuperäisen Silveryn hajottua Vando ja Aarno perustivat uuden Silveryn. Tyyli muuttui nyt raskaammaksi ja vaikutteita otettiin Led Zeppeliniltä, Deep Purplelta ja Ten Years Afterilta. Silvery nauhoitti musiikkia Yleisradion Keski - Suomen alueradion nuortenohjelmiin ja tätä satoa on kuultavissa *Nights Of The Sixties* - kokoelmalla. Lisäksi yksi biisi löytyy Radiomafian Suomirokin historiaa käsittelevältä *Jee Jee Jee* –levyltä.

Mosiac (ks. Wigwam sukupuu)

Rock Cadillac tuli Vaajakoskelta ja toimi ensimmäisen vuoden nimellä Rock Hudson. Yhtye soitti Hurriganes-vaikutteista rockia, etupäässä covereita. Kun bändi pääsi tekemään *Fly*-LP:n vuonna 1977, niin sille tuli vain yksi yhtyeen oma kappale, muut olivat lainoja erittäin laajalta alueelta Jerry Lee Lewisista Ramonesiin. Levy tehtiin Microvox Studiolla Lahdessa. Rock Cadillac on koottu uudestaan ja keikkaillut 2000-luvulla.

Rock Cadillac (1973-1977)
Tapani Häkkinen (basso, kitara) · Jussi Ikonen (rummut) · Jouko Mäenpää (kitara, laulu)

Kun Rock Cadillacin miehistöä kasvatettiin neljään, niin nimi lyhennettiin muotoon Cadillac. Vuonna 1978 ilmestyi ensin single *Sweat Brains* ja myöhemmin albumi *Sweat´Shit*. Nyt oltiin siirrytty kokonaan omaan metriaaliin. Cadillac esiintyi Iltatähti-ohjelmassa ja The Runaways -yhtyeen Suomen kiertuella Seinäjoen raviradalla. Bändi hajosi syksyllä 1978. Rumpali Jussi Ikonen ja basisti Tapani Häkkinen liittyivät Dave Taylors 88-yhtyeeseen.

Cadillac (1978)
Jarmo Hokkanen (kitara) · Jouko Mäenpää (kitara, laulu) · Tapani Häkkinen (basso, kitara) · Jussi Ikonen (rummut)

Kun englantilaiselle Dave Taylorille koottiin bändiä, tuli siihen aluksi mukaan Albert Järvinen. Viikko treenattiin Vaajakoskella. Treenien jälkeen Dave ilmoitti, ettei halua tehdä yhteistyötä Järvisen kanssa. Kokoonpanoa uusittiin ja keikoille lähdettiin ja Pokolle äänitettiin singleä varten *Razzle Dazzle* ja *Dim Light Boogie*. Singleä niistä ei tullut vaan biisit julkaistiin kokoelmalla *Pokorock 1979*. Keikkoja tehtiin joulukuulle 1978, jonka jälkeen Dave lähti omille teilleen.

Dave Taylors 88 (1978)
Tapani Häkkinen (basso, laulu) · Jussi Ikonen (rummut) · Dave Taylor (piano, laulu) · Artsi Kakko (kitara) · Hannu Lehtorannan (saksofoni)

Hollywood (1978-1981)
Tapani Häkkinen (basso, laulu) · Juha Kohvakka (rummut) · Juha Sääkslahti (kitara, laulu) · Isto Puumalainen (kitara)

Hollywood aloitti keikkailun vuonna 1979 ja jos samana vuonna päästi tekemään single St. Louis Blues / Blue Turns To Grey Kräkille. Molemmat biisit ovat covereita, a-puoli on alun perin sävelletty jo vuonna 1914. B-puoli on Rolling Stonesia. Yhtye pääsi äänittämään LP:n MSL studiolle, mutta levyä ei koskaan julkaistu. Risto Horttanainen (ks. Pipo) toimi osan aikaa laulajan, mutta "ei juurikaan ehtinyt" keikoille. Vuoden 1980 bändi toimi Tukholmassa.

Torstai 6.12.1917 # 1 (1978-1979)
Antti Juvonen (basso) · Ilkka Castrén (rummut) · Jouko Mäenpää (kitara, laulu)

Torstai 6.12.1917 soitti progesävytteistä rockia. Yhtyeen perustavia jäseniä oli Jouko Mäenpää, joka oli soittanut Rock Cadillacissa. Bändi aloitti englannin kielisellä materiaalilla, mutta vaihtoi sen Suomeksi. Vuonna 1981 yhtye tekemään albumin *Tunnustuksia* Discophonin alamerkille Q, josta vastasi Richard Stanley. Levyn tuotti Heikki Silvennoinen, joka vierailee muutamalla biisillä. Joissain vaiheessa Torstaissa bassoa soitti Erkki Okkonen (ks. SE).

Torstai 6.12.1917 # 2 (1979-1982)
Ilkka Castrén (rummut) · Jouko Mäenpää (kitara, laulu) · Jouni Hokkanen (basso, kitara) · Keijo Sironen (kitara)

Joker Ace Band

Lady Jane (1979?)
Kyösti Lappalainen (rummut) · Risto Horttanainen (laulu, tamburiini) · Olli Puusaari (kitara) · Jukka Korkalainen (basso) · Timo Holopainen (koskettimet)

Yhden omakustannesinglen (*Alkoi Sataa / Pidä Mut Koossa Tää Yö*) vuonna 1979 tehnyt yhtye, josta ei ole juuri muuta tietoa, kuin että Yari teki näille joitakin tekstejä.

Heikki Salolla ja Matti Nurrolla oli ollut useita kokoonpano, joissa muut jäsenet vaihtuivat taajaan. Näitä olivat: Pohjantähti (1983-84), Neurooppa (1984-85) ja Kling Klang (1985-1986). Kling Klang oli itseasiassa jo Miljoonasade. Salo, joka oli tuolloin Ylioppilaskunnan kulttuurisihteeri, järjesti bändikatselmuksen samalle päivälle, kun Finnlevyllä oli kykyjenetsintätilaisuus Jyväskylässä. Edustaja kävi tilaisuudessa ja yhtyeelle tarjottiin sopimusta, mutta sen piti vaihtaa nimi. Nimi vaihdettiin ennen ensisingleä *Lapsuuden sankarille* (1986). Esikoisalbumi *Pesuhuoneesta keittiöön ilmestyi* seuraavana vuonna ja levy nousi Suomen virallisella listalla TOP-20:neen. Single *Marraskuu* (1987) nousi listaykköseksi ja sai Emma-patsaan vuoden biisinä. Miljoonasade puolestaan palkittiin vuoden tulokkaana.
Kakkos-LP *Laukauksia viulukotelossa* ilmestyi 1988 ja seuraavana vuonna tuli albumi *Veitsen valossa*. 1989 Miljoonasade esiintyi Virossa ja Kanadassa. Vuonna 1989 ilmestyi pitkäsoitto *Vain nopeat elävät* ja Miljoonasade palkittiin jälleen vuoden kotimaisena yhtyeenä. Vuoden 1991 albumi *Nuoli ja väri* oli tiedostava, poliittinenkin ja sen tiimoilta yhtye teki Miljoonasademetsä-kiertueen, jolla se keräsi rahaa Yanomami-intiaanien rokotusohjelmaa varten. Levy myi huonommin kuin aiemmat, mutta seuraava *Lelukaupan häät* (1992) palautti yhteyen suosion.
Seuraavat albumit olivat *Hevonen ja Madonna* (1993), *Vieraalla maalla* (1994) ja *Käärmeenkantaja* (1994). Vuonna 1995 Miljoonasade alkoi tehdä erikoiskonsertteja, ensimmäinen oli veden alla soittaminen Samppalinnan maauimalassa. Myöhemmin soitettiin mm. kuumailmapallossa ja Tampereella voimalaitoksen katolla. Albumeja tuli lisää: *Poikapainia ja digitaalidameja* (1996), *Stupido Groove* (1998) ja *Siskon luo San Diegoon* (2000). Vuosi 2006 oli yhtyeen 20. vuosi ja yhtye juhli sitä kiertueella. Maaliskuussa 2010 yhtye ilmoitti lopettavansa toimintansa.
Miljoonasade teki paluun vuonna 2014 ja mukana oli uusi kosketinsoittaja Tomi Aholainen. Bändi on tämän jälkeen toiminut periodiluonteisesti ja tehnyt neljä uutta albumia.

Miljoonasade #1 (1985-2010)
Heikki Salo (laulu) · Matti Nurro (kitara) · Olli Heikkinen (koskettimet) · Jarmo Hovi (rummut) · Ari Laaksonen (basso)

Miljoonasade #2 (2014-)

Sukupuu ei pidä sisällään kaikkia Wormsin kokoonpanoja. Leini ja Ikäheimo perustiva Wormsin Tikkakoskella. Yhtye teki joitakin keikkoja, lähinnä koulujen konvissa ja äänitti kotona nauhan, jolta biisi *Luther-Spengler Overdrive* päätyi ekalle EP:lle. Yhtye soitti tuolloin lähinnä covereita akselilta Stooges-Bowie -CCR. Leini ja Ikäheimo muuttivat Jyväskylään 1987, jossa perustivat uuden version Wormsista.
Uusi kokoonpano alkoi tehdä enemmän omia biisejä 1988 julkaistiin omakustanne *467th Anniversary*-EP. EP:n jälkeen Perttu muutti kaupungista ja tilalle tuli Ukri, jonka kanssa äänitettiin vain yksi biisi seuraavalle EP:lle. Tässä vaiheessa yhtyeen tyyli alkoi vakiintua hitaaseen psykdeliseen suuntaan. EP:n loput biisit äänitettiin kokoonpanolla 4. Levyn julkaisi bändiä autellut Pekka Mähönen, joka perusti Mahopop –levymerkin, jonka ensimmäinen julkaisu *Brutalizer*-EP (1990) oli.

Worms #1 (1983-1987)
Petri Leini (rummut) · Heikki Ikäheimo (kitara) · Jari Santama (basso) · Jouni Hokkanen (laulu)

Pipo (198?- 1983)
Jorma Lehtola (rummut) · Risto Horttanainen (laulu) · Juhani Syrjälä (kitara) · Vesa Reijonen (basso) · Pepa Päivinen (saksofoni) · Tapio Siitonen (koskettimet)

Lady Janen jälkeen Horttainaisen seuraava yhtye oli Pipo (aluksi Pipo Kireellä), johon tuli mukaan Syrjälä, joka oli soittanut kuortanelaisessa progeyhtye Gabrielissa. Pipo pääsi tekemään uusi aalto –vaikutteisen LP:n *Maailman ympäri* Kompass Recordsille vuonna 1983. Levyltä lohkaistiin single *Maailman ympäri / Tanssi tanssi*.

St. Michel SS
Jukka Lindström

Kastraatio (1984-1988)
Jukka Lindström (kitara) · Kimmo Suortamo (rummut) · Aarni Kivinen (laulu) · Perttu Paulasto (basso) · Veli Pesonen (kitara, laulu) · Teppo Paulasto (rummut, laulu) · Teppo Haapasalo (kitara)

Kohu-63

Lyhytaikainen Veli Pesonen johtama avantgardistinen meteliryhmä. Ainoat äänitykset ovat neljä biisiä Jyväskylän Kaupungin Nuorisotoimen vuonna 1987 julkaisemalla *Tuhatsarvisia* LP:llä. Pisin kappaleista on *Homon huuto* ja se kestää 45 sekuntia. yhteispituutta neljällä biisillä on alle minuutti.

Toukokuussa 1991 äänitettiin single *Heaven / Towards*, mutta se julkaistiin vasta vuotta myöhemmin. Vuonna 1995 Worms sai kaksi biisiä Bad Vugumin kokoelmalle *Yllättäviä Kohtaamisia*. Vuosina 1994-1997 tehtiin äänityksiä ja niistä USA:lainen Tumult julkaisi vuonna 2002 CD:n *Pelican Songs*. Tässä vaiheessa yhtyeen toiminta oli pahasti hiipunut. Bändi on tehnyt satunnaisia keikkoja tämän jälkeen, mutta yhtään alkuperäistä jäsentä ei ole enää mukana. 2000-luvun kokoonpanoja ei ole listattu. Vuonna 2018 julkaistiin viisitoista vuotta aiemmin digitaalisesti äänitetty *Voices from Rear* albumi.

Worms #2 (1987-1988)
Petri Leini (rummut) · Heikki Ikäheimo (kitara) · Perttu Paulasto (basso) · Veli Pesonen (kitara, laulu)

Nuorisopalatsi #1 (1984-1985)
Mikko Takala (kitara, laulu) · Kari Smolander (kitara) · Mika Remes (basso) · JP Rainio (rummut)

Nuorisopalatsi #2 (1985-1986)
Markus Latvala (kitara) · Kari Smolander (kitara) · Mika Remes (basso) · JP Rainio (rummut) · Jari Luiro (laulu)

Nuorisopalatsi soitti post punkia. Se ei levyttänyt ensimmäisellä aktiivikaudellaan 1984–1986. Laulusolistin vaihdon myötä yhtyeestä syntyi Alice in Wasteland. 2000-luvulla Nuorisopalatsi koottiin uudesta kolmen alkuperäisjäsenen trioksi (Rainio, Remes ja Smolander). Tällä myöhemmällä kaudella Nuorisopalatsi on tehnyt kaksi CD:tä: *Seitsemäs kuningaskunta* (2018) ja *Pyörre* (2020).

Worms #3 (1988-1989)
Petri Leini (rummut) · Heikki Ikäheimo (kitara) · Ukri Pulliainen (basso) · Veli Pesonen (kitara, laulu)

Kun Nuorisopalatsin lauluja vaihtui Paanaseksi niin samalla laulukieli vaihtui englanniksi ja nimeksi tuli Alice in Wasteland. Samalla tyyli tarkentui kitaravetoiseen powerpoppiin. Yhtye pääsi Poko Recordsille ja teki vuonna 1987 kaksi singleä (*Alice in Wasteland* ja *No Me!*), sekä esikois-LP:n, josta näkee kahta nimeä (*Alice in Wasteland* tai *Between the Zoo and the Jungle*). Tämä johtuu siitä, että kannessa on vain yhtyeen nimi ja takakannen yläreunassa lukee tuo *Between the …* Vuonna 1988 tehtiin single *Dreams*. Tämän jälkeen yhtye siirtyi Hiljaisille Levyille. Ensimmäinen single Hiljaisille oli *Bleeding* (1990), joka julkaistiin myös Ruotsissa. Alkuvuodesta 1991 ilmestyi yhtyeen toinen LP *Red Eye*. Se sai lehdistössä erittäin myönteisen vastaanoton. Helsingin Sanomien Markku Fagerlund kirjoitti: "Vuonna -87 julkaistuun ensilevyyn verrattuna Alice In Wasteland on mennyt eteenpäin isoin harppauksin. Epävarman ja kasvottoman bändin musiikki on jäsentynyt ja saanut lisää persoonallisuutta. Se kuuluu niin Pikke Paanasen laulussa kuin sävellyksissäkin, joista paras esimerkki on melankolisia hittiaineksia omaava sinkku Bleeding". Alkuvuodesta 1992 tehtiin vielä single *Humanizer* ja vappuna 1992 yhtye soitti viimeisen keikkansa. Vuonna 2008 julkaistiin *Wasted* kokoelma-CD:n, johon on kerätty lähes koko AiW:n tuotanto.

Alice In Wasteland (1986-1992)
Kari Smolander (kitara) · Mika Remes (basso) · JP Rainio (rummut) · Pikke Paananen (laulu) · Markus Latvala (kitara)

Nuorisopalatsi #3

Worms #4 (1990-2002)
Petri Leini (rummut) · Heikki Ikäheimo (kitara) · Timo Vuorio (basso) · Veli Pesonen (kitara, laulu) · Markus Latvala (kitara)

Tuntematon Pisto

Worms #5

Chorea (1988-1989)
Kari Tomminen (kitara) · Mauri (basso) · Veli-Pekka "Vellu" Hyvärinen (rummut) · Teppo Haapasalo (kitara, laulu)

Chorea oli varmaankin Rattus-miesten Vellun ja Tommisen sivuprojekti, johon tuli mukaan vielä Rattuksen roudari Mauri. Yhtye soitti speed / thrash metallia ja teki pari demoa, sekä yhden single *Vultures / All Shit* (1989).

Rattus

Penis Surprise

Leatherstress (1988-199?)
Kimmo Vesanen (laulu) · Mika Leppänen (kitara) · Olli Penttinen (kitara) · Samuli Kortelainen (rummut) · Ville Riekkinen (basso)

Leatherstress soitti jenkkivaikutteista punkkia HC-särmällä. Se teki vain yhden neljän biisin seiskatuumaisen EP:n *Up to you* vuonna 1990. Levyn julkaisi Ari Heinon Boring Records.

Shitter Limited

Väärät Vieraat

Cinema (1983-1986)
Risto Horttanainen (laulu) · Juhani Syrjälä (syntsa, kitara)

Cinema oli Risto Horttanaisen ja Juhani Syrjälän projekti, jonka levyille otettiin muita soittajia mukaan. Tyylillisesti musiikki oli kokeellista syntsapoppia ja parivaljakko teki demon Syrjälän olohuoneessa. Olosuhteista johtuen basari oli pahvilaatikko ja virvelinä kurkkupurkki, jotka tuottaja TT Oksala halusi nuo levylle asti joihinkin biiseihin. Bändi teki nimeään kantaneen LP:n ja singlen *Lue Matti lue* vuonna 1984 Cityboy-levy-yhtiöllä. Single *Roope* (1986) tuli Megafon Recordsin kautta.

Bobby Bee Buicks tuli Kangasniemeltä ja Crazy Cavanin innoittamana oli alkanut soittamaan rockabillyä. Yhtye pääsi Jorma Heliander perusti TopHits-Finnhits -levymerkille, joka julkaisi oikeastaan pelkästään iskelmää. Nimellä Bobby Bee Buicks tehtiin vuonna 1979 single *Saturday Night / Your True Love*. Seuraavana vuonna ilmestyi LP *Rockabilly Rebelion*, mutta nyt yhtyeen nimi oli muuntatunut Tex & The Dixie Rebelsiksi. Nimeen liittyvät hämmennykset jatkuivat tämänkin jälkeen, yhtye oli nimellä Bobby B. & the Buicks 10.5.1981 Rock'a'Billy Rebelion bilemainoksessa. Tämä on viimeinen havainto yhtyeestä.

Bobby Bee Buicks / Tex & The Dixie Rebels (1979-1981)
Pasi Valtonen (basso) · Mikko Takala (kitara, laulu) · Hannu Virtakallio (rummut)

Bändi aloitti rockabilly-duona joka harjoitteli JYY:n kulttuurisihteerin toimistossa virka-aikaan. Kulttuurisihteeri Anitta Peltola ei ollut moksiskaan. Mukaan liittyivät järjestyksessä Latvala, Lehto ja Haapea vuoden 1987 puolella ja Pulkkinen vuonna 1990. Tyyli kehittyi psyckobillyn ja garagen yhdistely ja lavameininki oli usein varsin riehakasta, muun muassa esiintyminen alasti höyhenien kera – kulttimenoon tähdättiin alusta alkaen.
Yhtye esitti ja levytti paljon covereita, jotka se väänsi oman näköisikseen. Näitä olivat mm. Talking Headsin *Psycho Killer* ja Motorheadin *Overkill*. Yhtye teki kolme EP:tä: *Fundamental Party Bop* (1987), *Jesus Shakes My Nerves & Rattles My Brain...* (1989) ja *Great!* (1991). Yhtyeen ainoan pitkäsoiton (*Tom-A-Bility*) julkaisi Bassmania Records. Marko Lehto on Jimi Tenorin isoveli, Tenor tuotti yhtyeen toisen EP:n ja soittaa sillä saksofonia. Ajoittan bändissä olivat myös tanssitytöt She Cats, Linda Loo (Anu Kuivasmäki) ja Peggy Sue (Essi Salonen).

Tom Cat Rebels (1987-1992)
Veli "Cat Rebies" Pesonen (rummut, laulu) · Kimmo "Ed Coffin" Haapea (basso) · Markus " Mongo Guitar" Latvala (kitara) · Mikko "Jimmy Cowboy " Takala (kitara, laulu) · Marko " Reverend West" Lehto (laulu) · Kimmo "Ding-Dong Daddy" Pulkkinen (huuliharppu)

Pollarihilse (1977)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Jukka Peurasaari (kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Upi Linjama (rummut) · Erkki Okkonen (basso)

Tarina joka johti SEhen alkaa Kemistä vuonna 1975, kun Yari kavereineen päätti osallistua bändikilpailuun. Tätä varten perustettiin Pohjolan Voima, joka jäi kilpailussa viimeiseksi. Kisakokoonpano supistui kvartetiksi jossa Okkonen soitti rumpuja ja Ulmanen bassoa. Kun Okkonen ja Peurasaari pääsivät opiskelemaan Jyväskylän konservatorioon syksyllä 1976, Yari ja Ulmanen päättivät hetken mielijohteesta lähteä heidän perässään Keski-Suomeen. Jyväskylässä oli olemassa bändi nimeltään Pohjolan Valo joten bändin nimeksi vaihdettiin Pollarihilse.

SE #1 (1977-1978)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Jukka Peurasaari (kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Ari Puolanen (rummut) · Erkki Okkonen (basso)

Kari Boy Saaristo (1979)
Kari "Boy" Saaristo (laulu, kitara)

Kari Saaristo oli jokapaikan sählä rockkentällä. Hän järjesti jameja, julkaisi pienlehteä, manageroi bändejä Bloody Cunt Recordsin nimissä, jne. Kari soitteli myös itsekseen kitaraa. Yari innostui miehestä ja sai puhuttua tälle diilin Love Recordsille. Yari toimi tuottajana, kun Kari Boy Saaristo äänitti kaksi ep:tään (*Satumaa* ja *Päättyy*) vuonna 1979 Lahdessa Microvox-studiolla. Musiikki on underground-vaikutteista lo-fi –meninkiä. Satumaa-fanfaarit levyllä soittaa Yari pianolla.

SE #2 (1978-1979)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Jukka Peurasaari (kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Roy Guerra (rummut) · Erkki Okkonen (basso)

Nimi SE löytyi Teräsmiehestä; hahmo joka pystyi muuttumaan miksi vain halusi. Aivan aluksi rumpalina oli hetken aikaa Jyrki Honkonen, jonka kanssa tehtiin muutama keikka, sitten muotoutui varsinainen ensimmäinen kokoonpano. Ari Puolasen löydyttyä rumpaliksi, tehtiin demo omista ja käännösbiiseistä josta Love Recordsin innostu.
Maaliskuussa 1978 Lahden Microvox-studiossa äänitettiin ensimmäinen single *Nyt / Kasvoton kuolema*. Blom puhui yhtyeen Iltatähti-ohjelmaan, jonka tarjoama julkisuus poiki runsaasti keikkoja. Vuonna 1978 ilmestyi toinen single *Mä haluan elää / Mitä me tehdään?*, kaksi biisiä Pohjalla-kokoelmalle sekä joulu-EP *Kevyesti puoli viiteen* nimellä Isopäärami Ystävineen.

SE #3 (1979)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Jukka Peurasaari (kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Erkki Okkonen (basso) · Veli-Matti "Velkka" Pylvinen (rummut)

Velkan Kelkka

SE #4 (1979-1980)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Jukka Peurasaari (kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Ari Puolanen (rummut) · Erkki Okkonen (basso)

Mikko Perkoila & Kennel

Kasvain (1978-1981)
Kimmo Saaristo (kitara, laulu) · Hemmi Hytönen (kitara) · Pekka Kolari (basso) · Jouni Järvinen (rummut)

Kasvain perustettiin ammattikoulun tarjoamassa soittohuoneessa. Siellä treenattiin ja äänitettiin omakustannesingle *Onko Suomi Usattunut* (1979). Single äänitettiin ennen kuin yhtye oli tehnyt ainuttakaan keikkaa. Kannet piirrettiin itse, eli jokainen kappale on uniikki. Vuoden 1979 lopussa yhtye kutistui trioksi, mutta teki vielä jonkin verran keikkoja.

Ari Puolanen jouduttua sivariin Pohjalla keikat sekä SEn Ensimmäinen LP ...*ja me tehtiin rakkautta* tehtiin Roy Guerran toimiessa rumpalina. 1979 julkaisu levy on pääosin akustissävyinen, neljään osaan jaettu teema-albumi, kertomus suhteen päättymisestä. *Hilse*-LP:llä ilmestyi kappale *Punk on typerää*. Ennen Loven konkurssia 1979 ehdittiin tehdä vielä singlet *Eloise / En sinuun lankee* ja *Lui / Noniin, Noniin*. Viides single *Mmm... / Meillä vois tänään olla hauskaa* ilmestyi sitten jo Johannalle, sekin vuonna 1979.
Syksyllä 1979 alkoi vuonna 1980 ilmestyvän *Pahaa unta?* -LP:n äänitykset ja Puolanen oli taas rummuissa. Vuonna 2005 Soundin kriitikkoäänestyksessä levy valittiin kaikkien aikojen suomalaisten rocklevyjen listalla sijalle 41. Vuoden 1981 albumi oli Hugo Prattin sarjakuvan mukaan nimetty *Banaaniconga*. Levy tehtiin kokoonpanolla 5.

SE #5 (1980)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Ari Puolanen (rummut) · Eeva Koivusalo (basso) · Jukka Peurasaari (kitara)

Yari soolo (1980)
Jari "Yari" Knuutine (kitara, laulu)

Yari teki vuonna 1980 soolosinglen *Maria Maria / Voin odottaa* Johannalle. Toinen soolosingle *Hunajainen suu / Ei mikään, ei mikään* ilmestyi vuonna 1985.

SE #6 (1981-1982)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Ari Puolanen (rummut) · Eeva Koivusalo (basso)

Siniset Sydämet
Kari Hipponen

Päät
Seppo Vainio

SE #7 (1982)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Ari Puolanen (rummut) · Eeva Koivusalo (basso) · Tapio Siitonen (koskettimet)

Lama
Timo "Charlie" Peräniitty

Wow-Dees

Siniset Sydämet
Pentti Degerström

Seitsemäs Maailma (1983-1984)
Timo "Charlie" Peräniitty (laulu, kitara) · Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Kari Hipponen (kitarta) · Eeva Koivusalo (basso) · Seppo "Sidi" Vainio (rummut) · Liisa Tavi (laulu)

Seitsemäs maailma oli projektibändi. Vuoden 1982 Taksvärkki-kiertuetta varten kerättiin ryhmä, johon kuului Se-yhtyeen "ydinryhmän" lisäksi mm. 70-luvun vasemmistolaisessa laululiikkeessä mukana ollut Liisa Tavi ja punkyhtye Laman Charlie. Kappaleiden sanat perustuivat pääosin Leo Vossin runoihin. Ideana oli kehitysmaiden ahdingon ja vapaustaistelun kuvaaminen monin välinein: yhtyeen keikoilla kuultiin nauhalta myyttisiä tarinoita, ja taustakankaalla oli Timo ja Inna Aarnialan kuvia. Yhtye teki kiertueen lisäksi saman nimisen albumin, jolle sävellykset ja jousisovitukset teki Yari.

Shadowplay

Soolo

Vaavi
Tommi Micklin

SE #8 (1984)
Kari Hipponen (kitara) · Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Pekka "PA" Ulmanen (koskettimet) · Pentti Degerström (rummut) · Eeva Koivusalo (basso)

Seuraavaa SE albumia saatiin odottaa vuoteen 1984, jolloin ilmestyi *Lasi kirkasta vettä*. Taukoon vaikutti Seitsemäs maailma -projekti joka vei yhtyeen kauas uudesta aallosta. Yleisön kiinnostus kohtaan laimeni ja SE soitti viimeisen keikkansa Lappeenrannassa maaliskuussa 1985. Yarin soolosinglenä julkaistu *Hunajainen suu / Ei mikään* on äänitetty kahdella eri SE kokoonpanolla, mutta julkaistiin Yarin nimellä.

Miljoonaliiga

Vaavi

SE #9 (1985)
Hannu Korkeamäki (kitara) · Tommi Micklin (rummut) · Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Eeva Koivusalo (basso)

Havanna Black
Sami "Sande" Vettenranta

Innerspacemen

Lindelltronics

Onnensoturit (1985-1986)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Jouko "Jimi" Sumen (kitara, koskettimet) · Sami "Sande" Vettenranta (rummut) · Eeva Koivusalo (basso)

SEn jälkeen Yari perusti yhtyeen nimeltään Onnensoturit ja nimi poimittiin jälleen Hugo Prattin sarjakuvasta. Mukaan tuli viimeisen SE levyn tuottanut Jimi Sumén. Yhtye teki kiertueen ja äänitti albumillisen biisejä jotka studion äänittäjä vahingossa jälkikäteen tuhosi. Single *Polttava rakkaus / Taskut täynnä ihmeitä*, joka julkaistiin jo seuraavan yhtyeen nimellä Yari & Onnensoturit, äänitettiin studiomuusikkojen kera.

Problems?

Akimowskaja Sisters & Bros

Yari & Onnensoturit (1987)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Börje Brandt (kitara) · Ismo Välikangas (rummut) · Juha-Pekka Väisänen (basso)

Onnensoturien hajottua Yari kokosi täysin uuden kokoonpanon joka sai nimekseen Yari & Onnensoturit. Yhtye teki useita äänityksiä, joista julkaistiin kaksi singleä *Oon ollu niin kauan ilman sua / Tähän aikaan illasta* ja *Kristiina / Tää huone näyttää pienemmältä kuin kymmenen vuotta sitten*. Albumi *Rakkauden kieli* (1989), sisältää hiukan uusitut versiot jo julkaistuista kolmesta singlestä sekä kolme uutta biisiä. Soundissa Pertti Ojala kirjoitti levytä muun muassa näin: "Rakkauden kieli syntyy iskevistä sävelmistä, jännittävistä teksteistä ja Yarin riehakkaan innostuneista vokaalitulkinnoista. Siellä täällä pilkahtaa leikkisää erotiikkaa, eivätkä muutamat surullisemmatkaan hetket vajoa pohjattomaan murheeseen."

Garbo
Santtu Sääkslahti

Yari & Onnensoturit (1988-1989)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Börje Brandt (kitara) · Santtu Sääkslahti (rummut) · Juha-Pekka Väisänen (basso)

Yarin viimeinen bändikokoonpano ennen sooloartistiksi siirtymistä oli Yari & MXYZPTLK. Se sai aikaiseksi neljä singleä: *Jouluyö, juhlayö / Maria Maria* (1989), *Muurahaiset kiipeää puuhun / Sunnuntai* (1990), *Linnut sulavat / Aurinko* (1991) ja *Punaista vaniljaa / Kuu tanssii* (1992).

Yari & MXYZPTLK (1990-1991)
Jari "Yari" Knuutinen (laulu, kitara) · Heikki Hakkarainen (kitara) · Juha-Pekka Väisänen (basso) · Santtu Sääkslahti (rummut)

Fyyralyyra (1976-1977)
Jouni Koskimäki (piano, mandoliini, laulu jne.) · Hannu Lehtoranta (huilu, saksofoni, laulu, jne.) · Hannu Tähtelä (kitara, basso, jne.) · Jarmo Valkola (lyömäsoittimet)

Express
Jouni "Jonne" Kesti

Fyyralyyra oli alun perin neljä jäsentä, mihin nimikin viittaa. Se oli kokeellinen yhtye, joka yhdisteli soitossaan suomalaista kansanmusiikkia, jazzia, ragtimea, kreikkalaista busukimusiikkia, intialaista musiikkia ja popvaikutteita. Ensiesiintyminen oli Jyväskylän kesässä 1976. Yhtye teki paljon keikkoja ja niiden suosion myötä pääsi tekemään omaa nimeään kantaneen LP:n RCA-levymerkille vuonna 1977. Yhtye esiintyi myös Iltatähdessä ja teki Ylelle niin sanotun *Pop-Liisa* nauhoituksen toukokuussa 1977. Svart julkaisi tämän nauhoituksen LP:nä vuonna 2017. Yhtyeen loppuvaihe oli sekava, siinä oli parhaimmillaan kuusi jäsentä, joista ainoa alkuperäinen oli Hannu Lehtoranta.

Fyyralyyra (1977-1979)
Jouni Koskimäki (piano, mandoliini, laulu jne.) · Hannu Lehtoranta (huilu, saksofoni, laulu, jne.) · Hannu Tähtelä (kitara, basso, jne.) · Jouni "Jonne" Kesti (lyömäsoittimet)

Jouni Kesti Ensemble

Tuulenkantajat

The Aviators on loppuvuodesta 1978 perustettu rockabilly-yhtye. Vuonna 1979 Aviatorsista Tuhkunen, Räty ja Ranttila soittivat kesän 1979 Dave Taylorin bändinä. Seuraavana kesän Daven taustaryhmän kuuluivat Tuhkunen ja Räty sekä Kyösti Lounasvuori, joka myöhemmin liittyi The Aviatorsiin. Taustabändi-hommat hidastivat itse yhtyettä, mutta lopulta se pääsi Poko Rekordsille, jolle se teki vuonna 1981 kaksi singleä: *Only One Thing* ja *Do The Rock-A-Billy With The Aviators*. Seuraavana vuonna ilmestyi mini-LP. Levyt eivät myyneet kaksisesti ja Poko lopetti yhteistyön. Yhtye hajosi vuonna 1983, mutta koottiin uudestaan pari vuotta myöhemmin. Kun uutta levytyssopimusta ei saatu, se hajosi uudestaan 1988. Sen jälkeen yhtye on keikkaillut satunnaisesti. Vuonna 2017 The Aviatorsin tuotanto koottiin kokoelma-albumiksi, joka sisältää myös yhden uuden kappaleen.

Aviators #1 (1978)
Tuomas Heikkinen (kitara) · Jali Tuhkunen (basso, laulu) · Olli Ranttila (rummut)

Aviators #2 (1979)
Tuomas Heikkinen (kitara) · Jali Tuhkunen (basso, laulu) · Olli Ranttila (rummut) · Timo Räty (kitara)

Aviators #3 (1980)
Tuomas Heikkinen (kitara) · Jali Tuhkunen (basso, laulu) · Olli Ranttila (rummut) · Timo Räty (kitara) · Jukka Välipakka (laulu)

Aviators #4 (1981-1983 ja 1986-1988)
Tuomas Heikkinen (kitara) · Jali Tuhkunen (basso, laulu) · Kyösti "Köpä" Lounasvuori (laulu) · Olli Ranttila (rummut)

Rollovers

Vaajakoskelainen Systeemi perutettiin lokakuussa 1979 kaksi viikkoa ennen keikkaa, jonka kaverit tiesivät saavansa. Keikka tehtiin nelikkona ja Aki Vilkamaa tuli mukaan vasta hiukan myöhemmin. Keväällä 1980 tehtiin omakustanne single *Systeemissäkö vika?!* Suurin osa soittajista oli ammattikoulussa ja he valmistuivat pian singlen ilmestymisen jälkeen ja osa muutti pois, niin bändi hajosi. Vuonna 1982 yhtye koottiin uudestaa eri kokoonpanolla äänittämään toinen single *Nakkiputka*.

Systeemi #1 (1979-1980)
Juha Lipponen (laulu) · Aki Vilkamaa (kitara) · Jari Pasanen (kitara) · Reijo Pasanen (rummut) · Ari Tainio (basso)

Systeemi #2 (1982)
Juha Lipponen (laulu) · E. Syyrakki (kitara) · Jari Pasanen (kitara) · S. Syyrakki (rummut) · Viljo Steel (basso)

Dixie Fried #1 (1983-1984)
Timo Lievemaa (laulu, kitara) · Tommi Lievemaa (kitara, laulu) · Jukka Mäkelä (laulu, viulu, huuliharppu) · Petteri Pitkänen (koskettimet) · Jussi Siukola (basso) · Markku Hänninen (trumpetti) · Mika Kopakkala (rummut)

Bändi kokoonpano eli alussa. Kokoonpanolla 1 tehtiin ensimmäinen keikka Koski Rocksissa 1983. Sen jälkeen basisti vaihtui ja yhtyeen tunnetuin kokoonpano syntyi. Omi biisejä syntyi ja Discophonen Timo Närväinen julkaisi yhtyeen singlen (*No You/Another time*) omalla Olarin Musiikki merkillään. No You voitti Rockralli biisikisan. Tiukasta keikkailusta huolimatta läpimurto jäi tekemättä ja bändi hajosi. 2020 bändi aloitti uudestaan nimellä ReStart!.

TV:ssäkin silloin tällöin näyttäytynyt kesällä 1983 perustettu jyväskyläläinen roots-yhtye sekoitteli hyvällä menestyksellä mm. rockabillyä, rock'n'rollia, kantria, bluesia, r&b:tä ja texmexiä. Yhtye teki olemassa olonsa aikana kolme LP:tä: *Dixie Fried* (1988), *Six Dicks Of Dynamite* (1990) ja *New Deal* (1991). Kaikki levyt yhtye teki eri levy-yhtiöille. Kokoonpano lopetti aktiivielonsa 1990-luvun alkupuolella, mutta se on esiintynyt satunnaisesti vielä 2000-luvullakin. Dixie Friedin jäsenistöä on myös kuulunut juurevaa lastenmusiikkia esittäneeseen Pentti Rasinkangas ja Ohilyönti -orkesteriin.

Start! #1 (1982-1983)
Riku Moilanen (kitara, laulu) · Jari Hedman (kitara) · Juho Kestilä (basso) · Seppo Peltonen (rummut)

Start! #2 (1983-1985)
Riku Moilanen (kitara, laulu) · Jari Hedman (kitara) · Pekka Vesamaa (basso) · Seppo Peltonen (rummut)

Greedy Pig

Dixie Fried #2 (1985-1986)
Timo Lievemaa (laulu, kitara) · Tommi Lievemaa (kitara, laulu) · Jukka Mäkelä (laulu, viulu, huuliharppu) · Petteri Pitkänen (koskettimet) · Jussi Siukola (basso) · Olli Ranttila (rummut)

Pentti Rasinkangas & Ohilyönti (1986-)
Timo Lievemaa (laulu, Kitara, perkussiot) · Tommi Lievemaa (kitara, Laulu, piano) · Jukka Mäkelä (laulu, viulu, perkussiot) · Pentti Rasinkangas (laulu, mandoliini) · Jussi Siukola (basso)

Rasinkangas perusti 1986 Ohilyönti-orkesterin, joka julkaisi kaksi Balkan-vaikutteista singleä (*Himmenevä Q* (1989) ja *Hoiloti Hoiloti* (1989) ja yhden pitkäsoiton (*Himmenevä Q* (1989)), jonka jälkeen yhtye erikoistui lastenmusiikkiin. Lastenmusiikki-albumeja yhtye on julkaissut kymmenen kappaletta. Rasinkangas on myös toisen lastenmusiikkiin erikoistuneen bändin, Loiskis-orkesterin, perustajia.

Rock (1988-1989)
Jussi "Juice" Kokora (laulu) · Jukka Huhtala (kitara) · Petteri Tolmunen (basso) · Pete Lukkonen (rummut)

Pitkäikäinen hardrockiin päin kallellaan olevan yhtye. Rock teki kaksi erittäin pienipainoksista EP:tä – sata kappaletta kumpaakin. Omakustanteet on nimetty hauskasti *Levy* ja *Toinen Levy*. Bändi uskoi covereihin, mutta linja niiden poiminnassa oli laaja. Ekalta EP:ltä löytyy the Cloversia, Mattia ja Teppoa, Alwari Tuohitorvea ja Virtasta. Rockin kokoonpano on hiukan muuttunut vuosien varrella ja yhtye soittaa edelleen.

Illu-Band (198?-199?)
Jukka Viitasaari (kitara) · Pekka Lampinen (basso) · Antti Noponen (laulu) · Jorma Lehtola (rummut) · Juha Holma (koskettimet) · Harri Koivisto (trumpetti) · Pekka Välimaa (trumpetti)

Illu-band perustettiin 1980-luvun alkupuolella alunperin opettajaksi opiskelevien kavereiden terapiabändiksi. Yhtye soitti funk-rockia. Sen kokoonpano vaihteli ja oli välillä erittäin suuri. Yhdellä Jyväskylän Jazz Barin keikalla lavalle oli 18 soittajaa. Sukupuun kokokoonpanossa on mainittu vain kaikilla levyillä soittaneet muusikot. Muita jäseniä olivat mm.: Heikki Frilander, Martti Peippo, Mikko Saikkonen ja Timo Pitkänen. Illu-Band teki kolme omakustanne EP:tä: *Vol. 1* (1988), *Vol. 2* (1990) ja *Vol. 3* (1991). EP:t julkaistiin kokoelmakasettina nimellä *Eilisen varjot* vuonna 1993.

Rajuilma #1 (1983-1985)
Hannu "Hane" Jääskeläinen (basso) · Rauno "Rane" Rautiainen (kitara, laulu) · Osmo "Opa" Rautiainen (rummut)

Tarot
Marko "Mako" Happosen

Rajuilma koottiin SST -yhteyen raunioille. Tyyliksi tuli suomenkielinen heavy raflaavilla sanoituksilla ja ensimmäinen demo syntyi triona. Kokoonpanon kasvettua Hannu Forsbacka oli hetken kitarassa, kunnes kokoonpano #2 vakiintui. Vuonna 1984 Rajuilma osallistui Rock-SM –kisoihin ilman menestystä, seuraavana vuonna se pääsi jatkoon. Vaikka suurempaa menestystä kisoissa ei tullut, sai yhtye esiintymisensä perusteella sopimuksen Finnlevyn Kräk!-merkille. Ensimmäinen single *Naidaan* ilmestyi 1987 ja pääsi Levyraatiin. Kritiikki oli erittäin negatiivista ja varsinkin sanoituksia arvosteltiin. Lopulta Finnlevy irtisanoi sopimuksen.
Rumpalin vaihdon jälkeen Rajuilma osallistui jälleen Rockin SM –kisoihin, josta löytyi levy-yhtiö Power. Yhtyeen oma nimeä kantanut LP tehtiin vuonna 1990. Kolmesta samana vuonna ilmestyneestä singlestä huolimatta LP myi vaatimattomasti, vain muutamia tuhansia. Power meni konkurssiin ja yhtye oli kriisissä. Kesällä 1991 Belle, Bona ja Hessu lähtivät. Uudeksi rumpaliksi tuli Mika Parkatti, mutta Hessu palasi rumpujen taakse pian. Uudeksi kosketinsoittajaksi tuli Seppo Laitinen. Vuonna 1998 kokoonpanoa muokattiin taas ja tällä kokoonpanolla tehtiin omakustanteena CD-EP *Synkkä arkipyhä* (2000). Yhtye lopetti toimintansa kesällä 2008 kitaristi Aki Vilkamaan kuoltua. Vuonna 2017 ilmestyi Juho Hämäläisen kirja *Rautaratsun selässä - Rajuilman nousu, uho ja tuho*.

Rajuilma #2 (1985-1988)
Hannu "Hane" Jääskeläinen (basso) · Rauno "Rane" Rautiainen (laulu) · Osmo "Opa" Rautiainen (rummut) · Petri "Bona" Ekari (koskettimet) · Jukka "Belle" Laurio (kitara) · Aki Vilkamaa (kitara)

Rajuilma #3 (1989-1991)
Hannu "Hane" Jääskeläinen (basso) · Rauno "Rane" Rautiainen (laulu) · Heikki "Hessu" Kalilainen (rummut) · Petri "Bona" Ekari (koskettimet) · Jukka "Belle" Laurio (kitara) · Aki Vilkamaa (kitara)

Rajuilma #4 (1991-1998)
Hannu "Hane" Jääskeläinen (basso) · Rauno "Rane" Rautiainen (laulu) · Heikki "Hessu" Kalilainen (rummut) · Seppo Laitisen (koskettimet) · Aki Vilkamaa (kitara)

Rajuilma #5 (1998-2008)
Marko "Mako" Happosen (basso) · Rauno "Rane" Rautiainen (laulu) · Mikko "Mixa" Hinkkasen (rummut) · Seppo Laitisen (koskettimet) · Aki Vilkamaa (kitara)

Erikoiskiitokset: Yari, Mikko Siltanen
Kiitokset: Kari Smolander, Astro Lihjamo
+ Facebook-ryhmän " Rockin' Keski-Suomi: kuvat, videot ja lehtileikkeet" jäsenet

Copyright Jukka Junttila